

SZÉNÁSI GÉZA, DR.

1919. november 23. Budapest – 1979. február 20. Budapest

FŐBB TISZTSÉGEI

Legfőbb ügyész	1956. november 16.–1975. december
Az MSZMP KB póttagja	1959. december 5.–1962. november 24.
Az MSZMP KB tagja	1962. november 24.–1975. március 22.
Szófia nagykövet	1975. december–1979. február 20.

PÁLYÁJA

Apja, Szénási Géza lakatossegéd volt, anyját Genczy Máriának hívták.

1937-ben beiratkozott a Magyar Királyi Pázmány Péter Tudományegyetemre, ahol 1943-ban államtudományi doktori oklevelet szerzett. 1945-ig egy magánvállalatnál raktári tisztviselőként dolgozott.

1945-ben belépett a Magyar Kommunista Pártba, 1948-ban a Magyar Dolgozók Pártjába is átvették. 1945. január 20.–1951. április 23 között az államrendőrségen, illetve a Belügyminisztériumban teljesített szolgálatot. Közben levelező úton továbbtanult, s 1951-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán jogtudományi oklevelet szerzett. Ezt követően a Melléktermék- és Hulladékhasznosító Vállalatnál (MÉH), a Könnyűipari Minisztériumban, majd a Város- és Községgazdálkodási Minisztériumban volt jogtanácsos.

A Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány megalakítását követően csatlakozott a Magyar Szocialista Munkáspárt néven újjászervezett állampárthoz. 1956. november 16-án – elsősorban a dr. Münnich Ferenchez fűződő kapcsolatai révén – a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa kinevezte legfőbb ügyésszé, amit a törvényhozás 1957-ben megerősített. Az ügyészi szervezet elsőszámú vezetőjeként súlyos felelősség terheli a forradalom és szabadságharc leverése utáni büntetőjogi terror bekövetkezéséért, amely során több mint 26 ezer személyt marasztaltak el különböző mértékű börtönbüntetésre, s jogerős halálos ítéletek végrehajtásával 1956 decembere–1961 augusztusa között 225 személynek oltották ki az életét.

A belügyminiszter, az igazságügy-miniszter, a Legfelsőbb Bíróság elnöke és mások mellett tagja volt az MSZMP vezetése által létrehozott, Koordinációs Bizottságként ismert titkos testületnek. 1959. decemberben az MSZMP VII. kongresszusán megvá-

lasztották a Központi Bizottság póttagjává, 1962. november és 1975. március között a testület rendes tagja volt. 1975. decemberben felmentették legfőbb ügyészi tisztségéből, s haláláig Bulgáriába akkreditált rendkívüli és meghatalmazott nagykövetként szolgálta a Magyar Népköztársaságot.

KITÜNTETÉSEI

Magyar Népköztársasági Érdemérem ezüst fokozata (1948)

A Könnyűipar Kiváló Dolgozója (1956)

FŐ MŰVE

A törvényesség őrhelyén. Kossuth Kiadó, Budapest, 1958.

FORRÁSOK

Legfőbb Ügyészség Irattára I. 1585.

Az MSZMP Politikai Bizottsága 1975. november 18-i ülésének jegyzőkönyve. Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára. M-KS 288. fond 5/678. őrzési egység.

IRODALOM

Elhunyt dr. Szénási Géza. *Népszabadság*, 1979. február 22.

Iratok az igazságszolgáltatás történetéhez. 4. kötet. Szerkesztette: dr. Horváth Ibolya, dr. Solt Pál (a szerkesztőbizottság elnöke), dr. Szabó Győző, dr. Zanathy János és dr. Zinner Tibor. Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó. Budapest, 1995. 1061.

Zinner Tibor: *A kádári megtorlás rendszere.* Hamvas Béla Kultúrakutató Intézet, Budapest, 2001. 120., 163., 178., 184., 191., 194., 260., 264., 270., 276-277., 279-280., 289., 295., 299-300., 304-305., 317-318., 333., 351., 377., 393., 396., 411-412.

Zinner Tibor et al. [Kahler Frigyes, Koczka Éva, Pálvölgyi Ferenc, Tóth Béla]: *Megfogyva és megtörve. Évtizedek és tizedelések a jogászvilágban, 1918-1962.* Magyar Hivatalos Közlönykiadó, Budapest, 2005. 428., 458., 519., 541-543., 545-546., 550., 560., 564., 567., 574., 588-589., 594.